

รายงานการศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา
เศรษฐศาสตร์ทั่วไป โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น
หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

Doctor of Philosophy in Social Sciences Association
Ramkhamhaeng University

A Study of the Development on the Learning Achievement
of the General Economics Subject Using the Basic Economics
Learning Kit, Diploma Curriculum for Liberal Arts,
Department of General Management, Samutsakorn Community College

ณรงค์ศักดิ์ พูลเงิน¹

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชา การจัดการทั่วไป และศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

ผลการศึกษาพบว่า 1.) ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญา ศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 คือ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.79/80.87 2.) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป พบว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3.) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป โดยภาพรวมมีความคิดเห็น เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

¹ ครูวิทยฐานะครูชำนาญการ ตำแหน่ง ครู (คศ.2) วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร สำนักงานบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

Abstract

This study aimed to construct and develop efficiency for the Basic Economics Learning Kit, Diploma Curriculum for Liberal Arts, Department of General Management, according to the criteria 80/80 Learning Achievement Comparison of pre and post learning using Basic Economics Learning Kit, Diploma Curriculum for Liberal Arts, Department of General Management, and a study of students' opinion to learning using Basic Economics Learning Kit, Diploma Curriculum for Liberal Arts, Department of General Management, Samutsakorn Community College

The study results showed that: 1) The efficiency of the Basic Economics Learning Kit, Diploma Curriculum for Liberal Arts, Department of General Management, constructed by the researcher was higher than the 80/80 set criteria i.e. the efficiency value was 86.79/80.87. 2) Comparison result of pre and post learning using Basic Economics Learning Kit, Diploma Curriculum for Liberal Arts, Department of General Management, found that students' post learning was higher than pre learning achievement at a significant level of 0.01. 3.) Students' opinion towards Basic Economics Learning Kit, Diploma Curriculum for Liberal Arts, Department of General Management, in general, was appropriate at a highest level.

Keywords: Development on the Learning Achievement, Basic Economics Learning Kit, Samutsakorn Community College

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรอนุปริญา วิทยาลัยชุมชน ซึ่งเป็นหลักสูตรที่สร้างโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่ผู้พลาดโอกาสการเรียนรู้ในวัยเรียน ผู้ประกอบอาชีพเฉพาะทางที่ต้องใช้การศึกษาเพิ่มคุณค่าชีวิตและอาชีพ และผู้เฝ้าหาความรู้ใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และเป็นการศึกษาที่นำไปสู่การปรับใช้ได้ทันทีในชีวิตและการทำงาน สร้างประสบการณ์เฝ้าเรียนรู้ ทบทวน ตรวจสอบตนเอง เพื่อนำไปปรับปรุงการทำงานอย่างต่อเนื่อง เป็นการสร้างนักปฏิบัติที่มุ่งมั่นสร้างสรรค์ตลอดเวลา (Reflective Practitioner) และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชนได้รวดเร็วและตรงประเด็น (สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน, มปป.)

เนื่องจาก ในการจัดการเรียนการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ในระดับอนุปริญญา ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร ซึ่งมีผู้เรียน จำนวน 43 คน พบว่า ผู้เรียนมีศักยภาพและความสามารถในการเรียนแตกต่างกัน มีความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน เมื่อสังเกตพฤติกรรมและบันทึกพฤติกรรมรายบุคคล จำนวนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หรือไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ ไม่ผ่านคุณภาพระดับ 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 33 คน (ร้อยละ 76.74) จำแนกได้ ดังนี้ ไม่ตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน และหยอกล้อเล่นกับเพื่อน จำนวน 5 คน (ร้อยละ 15.15) เมื่อถามคำถามเรื่องที่เรียน ตอบไม่ได้ ไม่ตอบ ไม่ฟังความคิดเห็น คุยกัน ไม่สนใจ จำนวน 30 คน (ตอบได้เพียง 3 คน) คิดเป็นจำนวนนักเรียนที่ไม่สามารถตอบคำถามจาก

เรื่องที่เรียนได้ ร้อยละ 90.90 นอกจากนี้เมื่อให้ผู้เรียน 5 คน (โดยการสุ่มจากบัญชีรายชื่อ) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ทรัพยากร การเลือกสินค้าอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นไม่สมเหตุสมผล และในจำนวนนี้มี 4 คน ที่ใช้ภาษาพูดจาสื่อสารไม่ไพเราะ เข้าใจยาก ถ่ายทอดความรู้ไม่ได้ แสดงถึงความไม่เข้าใจเรื่องที่ถาม และไม่เข้าใจเรื่องที่เรียน ส่วนการมอบหมายกิจกรรมการเรียนรู้ ปรากฏว่า ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ และทำงานไม่เสร็จตามกำหนด จำนวน 28 คน (ร้อยละ 84.84) รวมทั้งในด้านความเอื้อเฟื้อเสียสละ ยังพบว่า มีการเกี่ยงงานกันจำนวนมาก (21 คน คิดเป็นร้อยละ 63.63) (วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร, 2551) และในการวัดและประเมินผลรายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป ได้กำหนดเกณฑ์การพัฒนาผู้เรียน คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 ของทั้งชั้นเรียนจะต้องผ่านเกณฑ์ระดับ 2 ขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมดังกล่าวแล้ว เห็นว่าอาจจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ทั้งนี้ เมื่อได้พิจารณาข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป ที่ผ่านมาปรากฏว่า ในปีการศึกษา 2554 ภาคเรียนที่ 2 มีผู้เรียนทั้งสิ้น จำนวน 31 คน ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ ร้อยละ 67.74 (ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด 21 คน จากจำนวน 31 คน) และในปีการศึกษา 2554 ภาคเรียนที่ 3 มีผู้เรียนทั้งสิ้น 24 คน ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ ร้อยละ 79.16 (ผ่านเกณฑ์ 19 คน จากจำนวน 24 คน)

ด้วยเหตุผลทางวิชาการ ดังกล่าว ผู้ศึกษาในฐานะครูผู้สอนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการ

จัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาครได้ตระหนักถึงการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน จึงได้พัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รายวิชา เศรษฐศาสตร์ทั่วไป หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สำหรับผู้เรียนระดับอนุปริญญา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และจัดทำเป็นนวัตกรรมการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

สมมติฐานการศึกษา

1. ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้เรียนระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้น 56 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาครที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากจากห้องเรียนระดับอนุปริญญา จำนวน 3 ห้องเรียน ได้ผู้เรียนห้องที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

2. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการทดลองการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร ระดับ

อนุปริญญา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร ใช้ช่วงเวลาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

3. ตัวแปรในการศึกษา

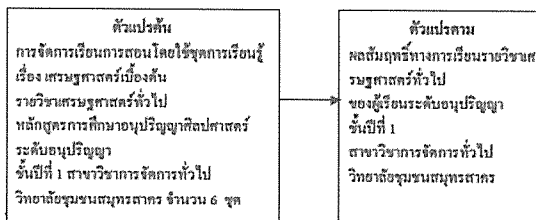
3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รายวิชา เศรษฐศาสตร์ทั่วไป หลักสูตรการศึกษาอนุปริญญา ศิลปศาสตร์ ระดับอนุปริญญา ชั้นปีที่ 1 สาขา วิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร จำนวน 6 ชุด

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไปของผู้เรียน ระดับอนุปริญญา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการ ทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การพัฒนาชุดการเรียนรู้เรื่องเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป หลักสูตรการศึกษาอนุปริญญาศิลปศาสตร์ ระดับอนุปริญญา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ เกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนา ผู้เรียนในชั้นเรียน กรอบหลักสูตรสถานศึกษาของ วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร สำนักบริหารงานวิทยาลัย ชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อจัดทำชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป หลักสูตร การศึกษาอนุปริญญาศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการ จัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร จำนวน 6 เรื่อง 1. แนวความคิดพื้นฐานของเศรษฐศาสตร์ 2. ระบบเศรษฐกิจและการทำงานของระบบเศรษฐกิจ

3. การบริโภค 4. การออมและการลงทุน 5. เศรษฐกิจพอเพียง และ 6. บทสรุปแนวคิดเศรษฐศาสตร์สรุปภาพกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยการสร้างสื่อหรือนวัตกรรมการสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น รายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการ จัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียน และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ ตามที่หลักสูตรกำหนดและเป็นไป ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในการ ประกอบอาชีพในท้องถิ่นและชุมชน จังหวัด สมุทรสาคร
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการ เรียนการสอน และการจัดทำสื่อและนวัตกรรม

ที่เหมาะสมกับผู้เรียนสำหรับรายวิชาอื่น ๆ ของหลักสูตร ตรงตามความต้องการในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลตามเป้าหมายของวิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา เศรษฐศาสตร์ทั่วไป โดยใช้ชุดการเรียนรู้เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร มีขั้นตอนการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาหลักสูตรและแนวคิดการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องศึกษาหลักสูตร อนุปริญญาศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป หลักสูตรของสถานศึกษาและแนวคิดในการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เพื่อให้เข้าใจและสามารถวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้รายปีได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียนเป็นขั้นสำคัญที่สอนจะต้องศึกษาผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายในความรับผิดชอบของตนเอง ทั้งสถานภาพทางครอบครัว ประวัติการศึกษา ความถนัด สมรรถนะในการเรียนรู้ และความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อการจัดกลุ่มผู้เรียนและการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ต้นแบบ ผู้สอนศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ต้นแบบว่าได้จัดหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาความสนใจของผู้เรียนหรือไม่ หรือมีกิจกรรมการเรียนรู้ใดที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 ขั้นจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนและแผนการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในการกำหนด การเรียนรู้ร่วมกัน และผู้เรียนจัดทำแผนการเรียนรู้ของตนเอง ให้มีเงื่อนไขเวลาตรงกับกำหนด การเรียนรู้

ขั้นที่ 5 ขั้นสัมมนาแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนและผู้เรียนแล้วเสร็จ ผู้สอนควรจัดให้มีการสัมมนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเชิญผู้บริหาร ผู้ปกครอง และผู้เรียนเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งย้าให้ตระหนักถึงบทบาท หน้าที่ของแต่ละฝ่าย คือ ผู้บริหารสนับสนุนการเรียนรู้และร่วมประเมินผล (แต่ละสถานศึกษาอาจกำหนดบทบาทหน้าที่ไว้มากกว่านี้)

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ตามแผน ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนด ทุกฝ่ายดำเนินการตามหน้าที่กำหนดเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติการให้เกิดการเรียนรู้และผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นที่ 7 ขั้นตรวจสอบและประเมินผลแผน และผลการเรียนรู้ ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลแผนการจัดการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกระยะของการดำเนินการเรียนรู้ตามแผน

(ตามแบบประเมินที่กำหนดให้) ทั้ง การตรวจสอบกิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนรายหน่วย รายภาคเรียนและรายปีการศึกษา ตามลำดับ

ขั้นที่ 8 ขั้นสัมมนาแผนและผลการเรียนรู้ จัดให้มีการสัมมนาการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเชิญผู้บริหาร ผู้ปกครองและผู้เรียนได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนและผลการเรียนรู้ อาจดำเนินการควบคู่กับการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ รายภาคเรียนและรายปี เพื่อให้ได้ข้อมูลในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในรอบปี

8. แนวปฏิบัติของผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง

ในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องต้องตระหนักในบทบาทหน้าที่และดำเนินการ ดังนี้ 1.) ผู้บริหารสถานศึกษา 2.) ผู้สอน 3.) ผู้เรียน 4.) ผู้ปกครอง

การใช้เครื่องมือประกอบการจัดกระบวนการเรียนรู้

เครื่องมือประกอบการจัดกระบวนการเรียน นอกเหนือจากสื่อที่เสนอไว้ในแผนและ แบบประเมินผลการเรียน ที่สถานศึกษาต้องจัดให้มี และใช้ตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว แผนการจัดกระบวนการเรียนรู้นี้ได้เสนอแนะเครื่องมือประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมสำหรับผู้สอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนางานวิชาการของตนเอง ซึ่งผู้ใช้แผนการสอนจะต้องศึกษาเพิ่มเติมดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็น

แนวทางการจัดการเรียนรู้ ดังเช่นแผนการจัดการเรียนรู้เล่มนี้ ดังรายละเอียดการจัดทำและปรับใช้ได้เสนอแนะไว้แล้วในข้อเสนอแนะในการใช้แผน ฯ

2. กำหนดการเรียนรู้ เป็นข้อตกลงเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้สอนและผู้เรียนว่าจะเรียนอะไร เมื่อใด และจะเรียนรู้ด้วยวิธีใด ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันกำหนดเป็นรายชั้นเรียน รายวิชา รายภาคเรียนและรายปีการศึกษา การกำหนดการเรียนรู้ นอกจากจะเป็นข้อตกลงเบื้องต้นของผู้เรียนและผู้สอนแล้ว ยังใช้เป็นกรอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย ผู้สอนทำความเข้าใจกับผู้เรียนในช่วงแรกของ การเรียน

3. ใบความรู้ เป็นสาระความรู้สั้น ๆ เป็นสื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอน จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การให้กลุ่มหรือผู้เรียนศึกษาใบความรู้ แล้ว ทำกิจกรรมอื่นตามที่กำหนด

4. ใบงาน เป็นชุดคำสั่งเพื่อใช้ในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนไม่ต้องสั่งหรืออธิบายหลาย ๆ ครั้งใบงานประกอบการร่วมกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดให้สอดคล้องกับชื่อหน่วย เช่น หน่วยการเรียนรู้ย่อยที่ 1.1 เป็นใบงานที่ 1 เป็นใบงาน 1.1/1 เป็นต้นทั้งนี้เพื่อให้ง่าย

5. แบบตรวจสอบผลงาน เป็นแบบตรวจและประเมินผลงานในแต่ละกิจกรรม (ใบงาน) ที่ผู้สอนกำหนดใช้ตรวจและบันทึกผลทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล เพื่อใช้เป็นหลักฐาน ของการ ประมวลผล

6. แบบประเมินการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน เป็นแบบสำหรับให้ผู้เรียนประเมิน การร่วม กิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเองร่วมกับผู้สอน และผู้ปกครองเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ย่อย ชื่อแบบประเมินตนเองกำหนดตามชื่อหน่วยการเรียนรู้ย่อย แบบนี้จึงใช้ประเมินเป็นรายหน่วย ระดับผลการประเมินแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับมาก	คะแนน 3
ระดับปานกลาง	คะแนน 2
ระดับน้อย	คะแนน 1

การคำนวณระดับความสำเร็จคำนวณได้จากสูตร

$$\text{ระดับความสำเร็จ} = \frac{\text{เป็นร้อยละ}}{\text{คะแนนรวมที่ได้}} \times 100$$

คะแนนเต็ม (40)

การอ่านผลการประเมินจากคะแนนความสำเร็จ ดังนี้

ความสำเร็จ ร้อยละ 75-100 หมายถึง มี ความสำเร็จในการเรียนรู้ในระดับมาก

ความสำเร็จ ร้อยละ 50-74 หมายถึง มี ความสำเร็จในการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

ความสำเร็จ ร้อยละ 1-49 หมายถึง มี ความสำเร็จในการเรียนรู้ในระดับน้อย

7. แบบประเมินผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ เป็นแบบที่ผู้สอนใช้ประเมินการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ในภาพรวมของหน่วยการ เรียนรู้ ประเมินแยกเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถปรับแผนการจัดการเรียนรู้ได้สะดวกขึ้น กำหนดชื่อตามชื่อหน่วยการเรียนรู้ เช่น แบบ ประเมินหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 คะแนนผลการ

ประเมินรวมทุกหน่วยเป็นระดับความสำเร็จ รวมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้เป็น ส่วนหนึ่งในการปรับปรุงแผน ให้มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นการอ่านคะแนนผลการ ประเมินใช้เกณฑ์เดียวกันแบบสังเกตพฤติกรรม เป็นแบบตรวจสอบและบันทึกพฤติกรรมของ ผู้เรียนในระหว่างการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ประเมิน แยกเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ ข้อมูล จากการสังเกตจะใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการให้ คะแนนพฤติกรรม

8. ข้อสอบก่อนและหลังการร่วมกิจกรรม การเรียนรู้ เป็นข้อสอบวัดความรู้ ความเข้าใจก่อน และหลังร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย การเรียนย่อย กำหนดชื่อตามหน่วยการเรียนรู้ย่อย เช่น แผนนี้กำหนดให้ทดสอบในชั่วโมงแรกและ ชั่วโมงสุดท้ายของหน่วยการเรียนรู้ย่อย ผู้สอน เตรียมข้อสอบและกระดาษคำตอบให้ผู้เรียนเป็น รายบุคคล คะแนนผลการสอบให้ผู้เรียนบันทึก คะแนนในใบบันทึก ผลการประเมิน ของผู้เรียนเอง ดังตัวอย่างท้ายคำชี้แจงนี้

9. แบบบันทึกผลการเรียนรู้ เป็นแบบบันทึก คะแนนผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นรายบุคคล ผู้เรียนใช้บันทึกผลการประเมินตนเองในแต่ละ หน่วยบันทึกคะแนนสอบก่อน และหลัง การร่วม กิจกรรมบันทึกความสำเร็จในการเรียนรู้ของ ตนเองที่ผู้สอนหรือผู้เกี่ยวข้องรับรองผล ใช้เป็น ส่วนหนึ่งของแฟ้มสะสมงานของผู้เรียน ดังตัวอย่าง ท้ายคำชี้แจงนี้

10. สมุดบันทึกการเรียนรู้ เป็นสมุดบันทึก เกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเองของผู้เรียนเป็นราย บุคคล เป็นรายหน่วยประกอบด้วย (1) สาร

สำคัญการเรียนรู้แต่ละชั่วโมง/แต่ละหน่วย (2) งานที่ผู้สอนมอบหมาย (การบ้าน) (3) ผลงาน (ผลการสำรวจ/การศึกษาคว่ำ) (4) บันทึกความรู้ที่เกี่ยวกับกิจกรรมและการเรียนรู้ (อาจใช้สมุดบันทึกธรรมดาได้)

เอกสารเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
(ทวีศักดิ์ ไชยมาโย, 2547, หน้า 15-45)

1. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวางและอย่างลึกซึ้งในรายวิชาที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของรายวิชา ธรรมชาติของวิชา คำอธิบายของรายวิชา จุดประสงค์ของรายวิชา สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา เป็นต้น

1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตร

1.3 วิธีสอนกลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตรโดยใช้ทักษะกระบวนการ และพฤติกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดทั้งประสมประสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอนเองคงจะไม่มีวิธีสอนใดวิธีหนึ่งที่ที่สุดในโลก

1.4 จัดทำสื่อการเรียนการสอน จะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือสื่อที่คิดขึ้นใหม่ก็ได้แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

1.5 จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับ

หลักสูตร โดยเครื่องมือนั้นจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนสำหรับผู้เรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง

1.6 กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับหนึ่งรายวิชาสามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ โครงสร้างอย่างสังเขปและโครงสร้างอย่างละเอียด เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา กระบวนการสื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลให้เห็นเป็นภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา ส่วนโครงสร้างอย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลา เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดใน 1 วิชา

1.7 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ขยายจากโครงสร้างเป็นการเขียนที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมง อย่างละเอียดและปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีมากมายหลากหลายข้อแตกต่างกันไป แต่ส่วนที่ขาดไม่ได้จะต้องมีในแผนการจัดการเรียนรู้ คือ 1. สารสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. เนื้อหา 4. กิจกรรมการเรียนการสอน 5. สื่อการเรียนการสอน 6. การวัดและประเมินผล

2. รายละเอียดของแผนการสอน

แผนการสอน (Lesson Plan) ประกอบด้วย 7 หัวข้อ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 สำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอดหรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ตามแผนการสอนนี้แล้ว

2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) เป็นกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการสอนนี้แล้ว

2.3 เนื้อหา (Content) เป็นเนื้อหาที่จัดกิจกรรมและต้องการให้ผู้เรียนคิดจากการเรียนรู้

2.4 กิจกรรมการเรียนการสอน (Instructional Activities) เป็นการเสนอขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้

2.5 สื่อและอุปกรณ์ (Instructional Media) เป็นสื่อและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในแผนการสอน

2.6 การวัด และ ประเมิน ผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการการวัดผลและประเมินผลว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ตามกำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกประเมินผลเป็นประเมินผลก่อนสอนขณะการสอน และประเมินผลหลังการสอน

2.7 กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมการบันทึกการสอนก่อนไปใช้สอน

3. ยุทธวิธีการจัดการเรียน

สำนักบริหารงานวิทยาลัยชุมชน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอยุทธวิธีการจัดการเรียนการสอนไว้ในเอกสารประกอบหลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ได้ดังนี้

3.1 การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานจริง ๆ มีขั้นตอนอย่างน้อย 4 ขั้นตอน คือ 3.1.1) ขั้นศึกษาและวิเคราะห์ 3.1.2) ขั้นวางแผน 3.1.3) ขั้นปฏิบัติ (ผู้สอนให้คำแนะนำ ผู้เรียนฝึกปฏิบัติฝึกฝน) 3.1.4) ขั้นประเมิน / ปรับปรุง

3.2 การเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าในเรื่องที่สนใจจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ แล้วนำเสนอต่อผู้สอนหรือกลุ่มผู้เรียนต่อไป แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจะเกิดประโยชน์

3.3 การเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ผู้สอนสร้างกิจกรรม ผู้เรียนวิเคราะห์ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติกิจกรรมผู้เรียนสรุปผล แนวคิด หลักการของสิ่งที่ได้เรียนรู้และผู้เรียนนำหลักการ แนวคิดไปใช้กับกิจกรรมใหม่หรือกิจกรรมอื่น ๆ หรือสถานการณ์ใหม่

3.4 เรียนรู้จากการทำงานกลุ่ม เป็นการเรียนรู้ที่ผู้ใช้กระบวนการกลุ่มกระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างค่านิยม กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการจัดการเรียนรู้ให้ประสบผลสำเร็จ

การนำปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ทำให้เกิดการเรียนรู้มาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำองค์ประกอบที่ทำให้เกิดการเรียนรู้มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้โดย

3.4.1 จะใช้องค์ประกอบใดก่อนหลังก็ได้

3.4.2 จะใช้องค์ประกอบใดก็ครั้งก็ได้

3.4.3 จะใช้องค์ประกอบครบทั้ง 4 องค์ประกอบหรือไม่ก็ได้ แต่ควรจะใช้ให้ครบทั้ง 4 องค์ประกอบ จะเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

4. การจัดการทำแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผนการจัดการเรียนการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร ที่ผู้สอนจัดทำขึ้น เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ หรือแต่ละหน่วยการเรียนรู้ย่อย ๆ แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ 4.1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หรือหน่วยการเรียนรู้ย่อย 4.2) ระยะเวลาที่ใช้สอน 4.3) ผลการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ 4.4) สารการเรียนรู้ 4.5) กระบวนการเรียนรู้ 4.6) สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้ 4.7) การวัดผลและประเมินผล

นอกจากนี้ผู้สอนอาจเพิ่มเติมส่วนอื่น ๆ ที่เห็นว่ามีความจำเป็น ได้แก่

- 1) คุณธรรม จริยธรรมที่ควรเน้น/คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 2) กิจกรรมเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

1. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญา ศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 คือ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 86.79/80.87

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญา ศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป พบว่าผู้

เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

3. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญา ศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป โดยภาพรวมมีความคิดเห็น เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.56) เมื่อจำแนกรายด้านความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านลักษณะรูปแบบ ($\bar{x}$ = 4.54) ด้านภาพประกอบ ($\bar{x}$ = 4.59) ด้านเนื้อเรื่อง ($\bar{x}$ = 4.55) ด้านการใช้ภาษา ($\bar{x}$ = 4.52) ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับ ($\bar{x}$ = 4.69) ส่วนความคิดเห็นของผู้เรียนต่อชุดการเรียนรู้ ที่มีระดับความคิดเห็นเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการพิมพ์ ($\bar{x}$ = 4.48)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญา ศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลจากการสร้างชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญา ศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.79/80.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร นิสัยสุข (2549, หน้า 42); วรสุตา บุญไวยโรจน์ (2546, หน้า 60); วรณี สุขกุล (2549, หน้า 65) ที่ได้สร้างชุดการเรียนรู้ พบว่า มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การสร้างชุดการเรียนรู้นี้ได้ทำการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จาก

มาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้น และกำหนดผลกา
เรียนรู้ที่คาดหวังให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้
ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ
มาตรฐานการเรียนรู้แกนกลาง จนทำให้ผู้เรียน
เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจในเรื่อง เศรษฐศาสตร์
มากขึ้น เห็นคุณค่าสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว มีความรัก
ความภูมิใจในเรื่องที่ตนได้ทำ โดยในการสร้างชุด
การเรียนรู้ ครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการรวบรวม
ข้อมูลจากเนื้อหารายวิชาและแบบบันทึกการสอน
ของผู้สอนเอง เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่าง
การสอน วิชาเศรษฐศาสตร์ โดยในแต่ละเทคนิค
ที่ผู้สอนได้นำมาสอนในช่วง 3 ปี และจากเอกสาร
หลักฐาน ทางวิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตร
อนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
จากนั้นจึงกำหนดเค้าโครงใน การเขียน เพื่อให้
สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และความเหมาะสม
กับวัยสำหรับผู้เรียน

2. การสร้างชุดการเรียนรู้เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญาศิลปศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ผู้ศึกษาได้นำถึงความเหมาะสมและความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด โดยกำหนดสาระการเรียนรู้มาเริ่มจากง่ายไปหายาก ทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้เอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิทยภา รอดศรี (2550, หน้า 76) ประกอบกับชุดการเรียนรู้มีสาระที่สอดคล้องกับความต้องการของวิชาสอน โดยนำข้อมูลที่อยู่ในวิชาเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต้องการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ นรเทพ ชนะ (2550, หน้า 98) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ แรงจูงใจการเรียนรู้ ถ้าผู้เรียนอยากเรียน เต็มใจและพร้อมที่จะเรียน เขาย่อมสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

และในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สร้างค
 ำควรตระกุล(2545, หน้า 26)และบุญชม ศรีสะอาด
 (2546) กล่าวว่า ควรเน้นให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไป
 ใช้ได้จริง และสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต ดังนั้น
 เพื่อการสร้างชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์
 เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญา ศิลปศาสตร์ สาขา
 วิชาการจัดการทั่วไป สอดคล้องกับความต้องการ
 ของผู้เรียน และสามารถ นำความรู้ไปใช้ประโยชน์
 ได้จริง จึงทำให้ชุดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพตาม
 เกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. ผลการวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ที่เรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตร อนุปริญาตศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการทดลองใช้ ชุดการเรียนรู้ หลังจากที่ได้พัฒนาปรับปรุงชุดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้งนี้ ชุดการเรียนรู้ เป็นคู่มือที่น่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน จึงทำให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษดา นิลพัฒน์ (2550, หน้า 54) ประกอบกับเป็น สารที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน ทำให้ผู้เรียน สามารถเข้าใจได้ง่าย เกิดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้กับชีวิตของตนเองได้ และสามารถนำประสบการณ์ของตนเอง มาใช้ในการเรียนรู้อย่างเป็นกระบวนการได้ ซึ่ง สอดคล้องกับ ถาวร ศรีจรีต (2551, หน้า 67) กล่าวว่า เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว ย่อมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ เกิดมโนภาพ เกิดเจตคติ การคิด และเกิดการแก้ปัญหาได้ ดังนั้น หลัง

จากที่ผู้เรียนได้เรียนโดยใช้ ชุดการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มะลิวัลย์ พลทอง (2551, หน้า 56) ที่พบว่า ชุดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4. ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไป หลังจากที่ได้เรียนด้วยชุดการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของชุดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะรูปเล่ม ด้านการพิมพ์ ด้านรูปภาพประกอบ ด้านเนื้อเรื่อง ด้านการใช้ภาษา และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ พบว่า โดยภาพรวมและรายข้อส่วนใหญ่ ผู้เรียนเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$)

จากผลการศึกษาพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตรสาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร เป็นชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ป็นสื่อประกอบ การเรียนการสอนระดับอนุปริญญา วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาครได้ เนื่องจากจะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ให้สาระและประโยชน์ที่นำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน นอกจากนี้ ยังเป็นการปลูกฝังนิสัยรัก การอ่าน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีความรัก ความภาคภูมิใจ ในผลงานที่ตนสร้างขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการดำเนินงาน พบว่า ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น หลักสูตรอนุปริญญาศิลปศาสตร สาขาวิชาการจัดการทั่วไป วิทยาลัยชุมชนสมุทรสาคร มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนรายวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

2. ก่อนนำชุดการเรียนรู้ไปใช้ ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างละเอียด และต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

3. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะกิจกรรมกลุ่ม ครูผู้สอนควรชี้แจงถึงบทบาทของผู้เรียนแต่ละคนให้มีความเข้าใจ ก่อนทำการสอนในช่วงแรก เพราะการที่ผู้เรียนทราบถึงบทบาทของตนเองจะสามารถจัดกิจกรรมกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ และควรคละผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา นิลพัฒน์. (2550). รายงานการพัฒนาเอกสารประกอบการสอน วิชาพลศึกษา เรื่อง กีฬา บาสเกตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนหนองบัวพิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1.
- ถาวร ศรีจิตร. (2551). รายงานการพัฒนาความสามารถในการเชื่อมโยงเบื้องต้น ของนักเรียนโรงเรียน ระโนดวิทยา โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนระโนดวิทยา อำเภอร ระโนด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 1.
- ทวีศักดิ์ ไชยมาโย. (2547). คู่มือปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน. นครพนม : สวณพา.
- ทิพย์ภา รอดศรี. (2550). รายงานผลการใช้เอกสารประกอบการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี (งานประดิษฐ์) เรื่อง การร้อยมาลัยดอกไม้งดงาม. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2
- นรเทพ ชนะ. (2550). รายงานการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน วิชา ฟิสิกส์ ว 40101 ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการปราณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวัดผลและประเมินผลการศึกษา. มหาสารคาม : ปริดาการพิมพ์.
- มะลิวัลย์ พลทอง. (2551). รายงานผลการใช้ เอกสารประกอบการเรียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในการ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนเมืองใหม่ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1.
- วรรณิ์ สุขกุล. (2549). รายงานผลการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้วิชาการเพาะเห็ดถั่งห ขุดเทคนิคการ เพาะเห็ดแครงเพื่อการค้า. โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จังหวัดระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระนอง.
- สมพร นิสัยสุข. (2549). รายงานผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (พระพุทธศาสนา) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน การสอน. โรงเรียนวัดมโนรม อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2545). สถิติคณศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.